

CONGREGAZIONE DELLA MISSIONE CURIA GENERALIZIA

Via dei Capasso, 30 – 00164 ROMA

Tel: +39 06 661 30 61 – Fax: +39 06 661 30 661 – Email: segreteria@cmcuria.org

GENERÁLNY PREDSTAVENÝ

Rím 1. decembra 2024
Prvá adventná nedeľa

LIST NA ADVENT

JEŽIŠ ŽIJE V NÁS! JEŽIŠ SA MODLÍ V NÁS! JEŽIŠ SA MODLÍ S NAMI!

Všetkým členom Vincentskej rodiny

Drahí bratia a sestry vo svätom Vincentovi!

Milosť a pokoj Ježiša Krista nech je vždy s nami!

Hoci sa o téme modlitby často diskutuje a uvažuje, keď som objavil knihu, ktorú už mnohí z vás iste poznajú – *Rozprávania ruského pútnika*, opis jeho spôsobu modlitby ma hlboko zasiahol. V tomto liste sa pokúsím o to s vami podeliť.

Ide o skutočný príbeh muža, ktorý prišiel o všetko: o manželku a všetok svoj majetok, napísal anonymný autor v Rusku v 19. storočí. Jedného dňa počul v kázni slová svätého Pavla: „*Bez prestania sa modlite*“ (1 Sol 5, 17). Hlboko sa ho to dotklo. Tieto slová ho nenechali na pokoji.

Začal sa pýtať a premýšľať o tom, ako by bolo možné „*bez prestania sa modliť*“. Povedal si: Ak je pravda, že Boh nežiada človeka o nemožné veci a Boh sám o to žiada, musím nájsť spôsob, ako sa modliť bez prestania.

Muž sa vydal na viac ako 20-ročnú púť, aby sa naučil, ako odpovedať na toto volanie, ktoré ho tak hlboko znepokojovalo. Nič nebolo v jeho živote dôležitejšie, ako snaha nájsť odpoveď, pretože bol presvedčený, že jej nájdením sa vyriešia všetky jeho životné otázky, výzvy, ťažkosti a zápasy. Okrem toho by sa cesta k vnútornému pokoji, radosti, obráteniu a nakoniec k osobnému vzkrieseniu stala skutočnosťou.

Začal čítaním Biblie, znova a znova, počúvaním mnohých kázní, cestovaním z dediny do dediny, z mesta do mesta a hľadal rady u múdrych ľudí. Napokon, po rokoch putovania rozľahlými stepami Sibíri, stretáva starého duchovného Otca, ktorý krok za krokom, po dlhých chvíľach počúvania, pýtania sa, uvažovania a meditácie, začína otvárať oči srdca pútnika. Tu sú plody ich stretnutia:

- Pamätajte, hovorí duchovný Otec, že dobré skutky nás nerobia schopnými modliť sa, ale modlitba nás vedie k dobrým skutkom. Preto je úsilie o modlitbu na prvom mieste.
- Pútnik objavuje, že skutočné putovanie neznamená ísť z jedného miesta na druhé, ale zvonku dovnútra, od vecí k srdcu: ide o vnútorné putovanie. Najdôležitejšia je púť srdca.
- Modlitba srdca je schopná uhasiť všetky vášne, ktoré nás vedú k hriechu. V skutočnosti neexistuje žiadne pokušenie alebo vášň, ktoré by sa nedali prekonať. Modlitba je štít, ochranná zbroj, aj keď si to neuvedomujeme.
- Proti našim duchovným nepriateľom treba bojovať správnymi zbraňami a medzi nimi je najsilnejšia práve nepretržitá modlitba: ňou používame Ježišovo meno ako kladivo, ktoré drví vášne a tie pominú. Človek to musí skúsiť, aby tomu uveril. Modlitba premieňa človeka.
- Ježiš nám povedal, aby sme sa modlili bez prestania, pretože hoci môžeme mať vplyv na kvantitu modlitby, máme len veľmi malú kontrolu nad jej kvalitou, veď kto z nás môže povedať, že sa „dobre modlí“?

Modlí sa v nás Ježišov Duch a Božia milosť robí našu modlitbu účinnou. Môžeme sa len rozhodnúť, že sa budeme modliť, a začneme. Vtedy Duch Svätý, Ježišov Duch, dodá našej modlitbe teplo, silu a účinnosť. Ježiš nikdy nepovedal, že sa máme modliť málo a pomocou mimoriadnych prostriedkov. Skúsenosť nepretržitej modlitby učí, že keď do vytrvalej modlitby vložíme srdce, Ježišov Duch sa zmocní našej modlitby a premení ju na prúd živej vody, ktorá zmení celú našu existenciu. Vtedy sa už nebudeme modliť, ale staneme sa živou modlitbou.

Každý túži po ovoci modlitby. Tajomstvo je tu odhalené úžasným spôsobom. Treba sa rozhodnúť skúsiť to, a modlitbu už nič nebude hatiť.

- Duchovný otec povzbudil pútnika, aby začal praktizovať nepretržitú modlitbu opakovaním slov mýtnika, ktorý v chráme prosil Boha, aby sa nad ním zmlouval.

Kvapka vody postupom času poruší aj kameň. Keď opakovane dopadá na srdce z kameňa (pretože v skutočnosti je naše zatvrdnuté srdce kameňom), napokon ho vyhlbí a nastane radikálna zmena: modlitba otvorí tajomný svet, ktorý nemá hranice. Problémom potom už nebude ani tak to, kedy sa modliť, ale kedy sa prestať modliť.

Pútnik s prekvapením zisťuje, že modlitba je už prítomná v jeho srdci, že nemusí nič vymýšľať, že sa stačí naladiť na modlitbu, ktorá v ňom už je, a nechať ju plynúť. Je to teda Ježišov Duch v nás, ktorý volá, modlí sa, prihovára sa. „*Dostali ste Ducha adoptívneho synovstva, v ktorom voláme: "Abba Otče!"* (Rim 8, 15). Stačí počúvať slovo Ducha, ktoré pôsobí v hĺbke nášho srdca, a Božiemu hlasu dať ľudský hlas.

- Tí, ktorí sa skutočne modlia, majú otvorené srdce: sú celkom uchvátení Pánom, ktorý je nekonečným milosrdenstvom. Chcú objasniť svet, modlia sa za spásu všetkých, každého nesú vo svojom srdci pred Ježišom a neustále prosia o milosrdenstvo pre všetkých hriešnikov. Nie preto, že by sa pokladali za dobrých, ale preto, že sa stotožňujú so všetkými ľuďmi: stávajú sa hriešnikmi s celým ľudstvom, bolestne pociťujú ťarchu hriechu a neustále prosia za odpustenie hriechov.
- V jednom momente sa pútnik pýta: „Naozaj Boh potrebuje ľudí, aby sa prihovárali za iných? Nemohol by všetko urobiť sám?“ „Nie“, odpovedá duchovný Otec, „pretože všetci sme spojení ako jedno telo: dobro jedného je dobrom všetkých, zlo jedného sa dotýka všetkých“. Potrebujeme bratov a sestry, aby sa za nás prihovárali.

Svet ešte existuje vďaka týmto modlitbám. Preto sú modliace sa duše pre svet najužitočnejšie a najpotrebnejšie, aj keď to očiam sveta uniká.

- V kľúčovom a rozhodujúcom momente hľadania duchovný Otec odhaľuje pútnikovi tajomstvo, po ktorom tak vrúcne túžil: ustavičné a neprerušované vzývanie Božieho mena Ježiš: „*Pane Ježišu Kriste, zmiluj sa nado mnou*“ je prostriedkom na neprestajnú modlitbu.
- Úsilie a zápas putovania do srdca a neustála modlitba sú len na začiatku, pretože kameň, ktorý treba rozbiť, je tvrdý, ale akonáhle pukne, všetko sa zmení.

Hlboko sa ma dotkli najmä tieto dve skutočnosti:

a) že „Ježiš sa v nás neustále modlí“ a

b) že „bez prestania sa modlit“ znamená zosúladiť našu modlitbu s modlitbou Ježiša, ktorý sa ustavične modlí za nás a s nami, prihovára sa za nás u svojho Otca a nášho Otca, a to všetko sa deje v najväčšej hĺbke našej bytosti: v srdci.

V tomto dobrodružstve lásky si musíme neustále pripomínať, že „*Duch prichádza na pomoc našej slabosti, lebo nevieme ani to, za čo sa máme modliť, ako treba. A sám Duch sa prihovára za nás nevysloviteľnými vzdychmi*“ (Rim 8, 26). Musíme tiež počúvať Ježišov neustály príhovor, jeho modlitbu za nás a s nami. Musíme naďalej potichu alebo nahlas opakovať v najhlbšej komnate nášho bytia slová: „*Pane Ježišu Kriste, zmiluj sa nado mnou!*“ Takto sa dostávame do bodu, keď sa Ježišovo srdce a naše srdce tak zjednotia, že sa staneme "modlitbou".

Svätý Vincent de Paul, mystik lásky, sám vykonal túto púť do srdca, aby dosiahol osobné obrátenie tým, že nahlas alebo potichu opakoval modlitbu mýtnika v chráme – doslovne alebo inými slovami, ale s rovnakým významom, takže Ježišovo srdce a jeho srdce boli tak krásne zladené, že sám Vincent sa stal "modlitbou". Trval na tom, aby jeho nasledovníci robili to isté, a prvým dcéram kresťanskej lásky povedal: „*Moje drahé sestry, aj vy aj ja sa musíme rozhodnúť, že si nikdy nezanedbáme každodenné rozjímanie. Hovorím každodenné, dcéry moje; ale keby to bolo možné, povedal by som: nikdy nevychádzajme z rozjímania a netrávme čas bez modlitby, teda bez toho, že by sme svojho ducha pozdvihli k Bohu*“ (Coste IX, 422).

Nech nám Adventné obdobie pomáha čoraz viac chápať nevýslovné a neoceniteľné bohatstvo, ktoré nosíme v srdci, a stále viac sa usilovať, aby sme sa my sami stali "modlitbou".

Váš brat vo svätom Vincentovi,

A handwritten signature in black ink, appearing to read 'Tomaz Mavric', written in a cursive style.

Tomaz Mavric, CM
Generálny predstavený